

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Infinite content, infinitely content

Self-expression in contemporary digital culture

Waterloo, S.F.

Publication date

2018

Document Version

Other version

License

Other

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Waterloo, S. F. (2018). *Infinite content, infinitely content: Self-expression in contemporary digital culture*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

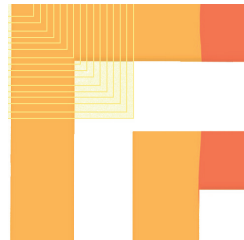
Summary

Samenvatting

Author contributions

Dankwoord

About the author

SUMMARY

Social media have taken a prominent position in today's society. We are able to connect, interact, and express ourselves in ways previously unheard of. Specifically, social media force us to rethink what we express, how, and to whom it might be available. Not only are status updates, tweets, and comments visible to a wider spectrum of people, they also persist long after they have been posted. Based on scientific literature, or just simply by looking at Facebook's or Twitter's activity feeds, we know that social media are filled with self-related and personal content. As several scholars have noted, we have arrived in a culture of 'mass self-communication'; at mass scale, we can share every bit and piece about ourselves.

With the seemingly infinite possibilities for self-expression, the consequences of expressing ourselves might be different from those established in the pre-digital world. Concerns about expressive behaviors on social media and their consequences for current generations are commonly voiced in popular press. On the one hand, social media are portrayed as facilitators for disinhibited behaviors, with users sharing primarily negative or crude content. On the other hand, it has been argued that the content being shared on social media is primarily trivial and tends to be overly positive. For both cases, headlines commonly highlight the negative consequences, and call for social media users to disconnect and detox for the sake of their mental health; critics are convinced that the continuous stream of self-related content has led to people becoming more anxious and unhappy, or highly narcissistic.

A wealth of research has focused on the possible predictors and consequences of self-expressive behaviors on social media to understand whether such concerns are warranted. Accordingly, academics have voiced that it may not be justified to assume that every social media user expresses him- or herself in a similar manner, or that the mere act of posting personal content on social media will only negatively affect people. Given the quickly developing social media ecology, there is however still much knowledge to gain on what exactly drives people to express personal information across the different social media platforms that users are able to choose from, as well as the potential consequences this may bring about.

The purpose of this dissertation was to further this knowledge, and gain a more informed perspective on self-expression in contemporary digital culture. Two important shortcomings have been identified in the social media literature, which are addressed in this dissertation. First, many studies have employed broader conceptualizations of expressive behaviors on social media and its predictors, which prevents understanding of more specific behavioral patterns. Second, research has typically treated social media as a monolithic entity. As a result, the possibility that self-expressive patterns and potential effects may vary across the many social media platforms available today has been largely overlooked.

To overcome these shortcomings, this dissertation focused on the expression of emotion and identity on social media and aimed to understand what factors are predictive of, or potentially affected by, these specific self-expressive behaviors. In addition, potential differences between social media platforms were accounted for by comparing currently popular platforms (i.e., Facebook, Twitter, Instagram, and WhatsApp) as well as by looking at the attributes that characterize them (i.e., private vs. public social contexts). The first part of this dissertation focused on what urges people to frequently share emotional content on social media by examining differences in social norms and personality traits. The second part of this dissertation focused on potential consequences of sharing self-related content for the self, and contributes to an emerging line of research on self-effects for social media. Specifically, the potential effects of emotion expression on users' emotions were examined, as well as the potential effects of selective identity expressions on how users may come to see themselves afterwards.

Predictors of Self-Expression on Social Media

Individuals have been found to typically embellish their self-presentations on social media, which is made possible by the user-initiated and user-controlled spaces that social media represent. Even though the heightened control over self-expression in online settings may lead to disinhibition – individuals ‘oversharing’ on negative or overly emotional content – many scholars have argued that positivity norms reign on social media. After all, individuals generally wish to give off a good impression to others and therefore share positive rather than negative information about themselves. To empirically address this idea of a bias towards positive portrayals of the self, the second chapter set out to examine the prevailing social norms of emotion expressions across four social media platforms. The findings reveal that expressions of joy and pride are overall considered more appropriate to express than expressions of sadness, anger, disappointment, and worry. Patterns of prevailing social norms, however, appear to differ between platforms. The expression of negative emotions is rated as most appropriate for WhatsApp, followed by Facebook, Twitter, and Instagram. For positive emotion expression, perceived appropriateness is also highest for WhatsApp, followed by Instagram, Facebook, and Twitter. Accordingly, each social media platform gives rise to its own set of prevailing normative perceptions.

To further gain insight into the role of social norms in self-expressive behaviors on public social media, chapter three looked at whether normative perceptions would predict the frequency with which users express their emotions. Social norms appear to be an influential factor in how often specific emotions are expressed in public social media settings. The influence of social norms were further examined in relation to socially-focused personality traits (i.e., need for popularity, impulsivity, social anxiety, self-monitoring, and narcissism). This uncovered that how often users express positive or negative emotions depended on different sets of individual differences. Specifically, impulsive individuals are more likely to frequently share negative emotions on social media regardless of any perceptions on the appropriateness of doing so. Narcissistic and socially anxious individuals also more frequently expressed themselves negatively on platforms such as Facebook,

Twitter, and Instagram because they perceive such negative emotion expression to be appropriate. By contrast, self-monitoring individuals, specifically those with greater abilities to modify their self-presentations to benefit the social situation, are less likely to express negative emotions. Nearly all individuals considered positive emotion expression to be appropriate and reported to more frequently do so.

Consequences of Self-Expression on Social Media

The selective manner in which social media users are able to present themselves today has raised questions on the potential beneficial or adverse consequences for the self. Accordingly, a new research stream is shifting attention towards the potential effects of online self-expression on the cognitions, emotions, attitudes, and behavior of senders rather than the recipients of messages. To gain a clear perspective on the extent to which such self-effects may occur on social media, chapter four addressed whether sharing positive or negative emotions would affect the intensity of these emotions afterwards. Overall, positive emotion expressions intensified positive emotions whereas negative emotions are reduced when shared on social media. Sharing negative emotions in private social media settings such as WhatsApp further reduced the experienced negative emotions relative to sharing these in public social media settings (i.e., Facebook, Twitter, and Instagram). For positive emotion expression, users felt better independent of the social media setting in which they shared their joyous or proud feelings and experiences.

The selective self-presentation that social media users are argued to engage in has been found to lead to changes in one's self-concept in earlier research; that is, individuals who present themselves as extraverted online subsequently come to see themselves as more extraverted. Specifically, it has been argued that the public expression of one's identity magnifies this effect on the self, whereas private online settings would not lead to such changes. In chapter five, research on this idea of self-concept change was extended by looking at if, and if so how, public or semi-public expressions would impact the extent to which self-concept changes occur. The potential influence of being able to actively customize the publicness of messages, an important aspect of social media platforms, was also addressed. In

an experiment, participants were asked to write either an introverted or extraverted text, and share these within in a public or a semi-public setting, or a setting in which participants could choose how public their self-presentation would be (i.e., customization). The results did not support the founding principle of the idea of a self-concept change; individuals did not adjust their self-concept in agreement with the personality trait they had been asked to present.

Conclusions and Contributions

The dissertation makes two contributions to both research and the public discourse surrounding people's self-expressive behavior on social media. First, the extent to which individuals are perceptive of their social surroundings influences patterns of self-expressive behaviors on social media. The fact that social media users generally deem the expression of positive emotions to be more appropriate than negative emotion expressions shows that people are concerned with showing others the positive side of their lives. This does not mean that all social media users equally embellish the way they present themselves.

When individuals are less apt in assessing the social consequences of their behaviors or have more difficulty with determining social rules, they more frequently share their negative emotions on public social media platforms such as Facebook, Twitter, and Instagram. More socially perceptive users, by contrast, appear to deliberately share 'the good' and steer clear from sharing 'the bad or the ugly'. These findings further establish social norms as a meaningful predictor of self-expressive behaviors, which could nuance patterns of self-expressive behaviors online when integrated with other individual differences in future research.

Second, the potential consequences of self-expression depend on the selected social media platform and the private or public social context they generate. Whether individuals share their joy and pride with others, or vent about the things that makes them sad, angry, disappointed, or worried – expressing these feelings on social media generally makes people feel better. To feel even better, using private social media platforms such as WhatsApp to share emotions appears to be more advantageous, especially for the sharing of negative emotions. Expressing

the self in a private setting, therefore, may prove to be more beneficial than doing so in public social media settings. Furthermore, neither public nor semi-public social media settings elicited effects of self-concept change. Although this does not disprove the occurrence of such effects, the findings together suggest that *who* actually sees one's post might in the end be more important in prompting effects than just the number of potential viewers.

Theoretically, beneficial consequences of self-expression on social media may be rooted in the social feedback that social media users either expect or obtain. Future research should further disentangle the role of social feedback for self-effects online, especially in relation to the myriad of possibilities for self-expression that social media facilitate today. The findings provided in this dissertation, specifically relating to the individual differences and platform differences that were examined, offer useful directions and may contribute to a more informed perspective on when and how such self-effects may occur in contemporary digital culture.

SAMENVATTING

Sociale media hebben een prominente plek ingenomen in de huidige samenleving. We zijn in staat om in contact te komen en te communiceren met anderen, en ons uit te drukken op manieren die voorheen niet mogelijk waren. Sociale media stimuleren ons tegelijk om beter na te denken over wat we precies delen met anderen, hoe we dit doen en voor wie dat beschikbaar zal zijn. Niet alleen zijn statusupdates, tweets en reacties op berichten zichtbaar voor een groter en meer gevarieerd publiek, ze blijven ook lang zichtbaar nadat ze zijn gepost. Op basis van wetenschappelijke literatuur, of door simpelweg een blik te werpen op Facebook- of Twitterfeeds, weten we dat sociale media volstaan met persoonlijke berichten. Zoals verschillende onderzoekers hebben geconstateerd zijn we aangekomen in een cultuur van 'massale zelfcommunicatie'; we kunnen op een enorme schaal elk detail over onszelf delen.

Met de oneindige mogelijkheden tot zelfexpressie kunnen de gevolgen daarvan anders zijn dan in de pre-digitale wereld. Zorgen over expressief gedrag op sociale media en de gevolgen daarvan voor huidige generaties worden breed in de pers uitgemeten. Aan de ene kant zouden sociale media ongeremd gedrag mogelijk maken, waarbij gebruikers voornamelijk negatieve of ongenueanceerde berichten delen. Aan de andere kant zouden de berichten op sociale media voornamelijk triviaal zijn of juist neigen naar een geïdealiseerde weergave van de werkelijkheid. In beide gevallen worden voornamelijk de negatieve gevolgen benadrukt. In de media worden gebruikers geregeld opgeroepen om volledig afstand te nemen van

sociale media, of in ieder geval om af en toe op een socialemediadieet te gaan, omwille van de mentale gezondheid; critici zijn ervan overtuigd dat de continue stroom van zelf-gerelateerde berichten mensen onrustiger, ongelukkiger en narcistischer heeft gemaakt.

Om in kaart te krijgen of dergelijke zorgen gerechtvaardigd zijn, is al veel onderzoek gedaan naar de mogelijke voorspellers en gevolgen van zelf-expressief gedrag op sociale media. Zodoende hebben onderzoekers al opgemerkt dat het niet terecht is om aan te nemen dat elke socialemediagebruiker zich op een vergelijkbare manier uit, of dat het plaatsen van persoonlijke berichten op sociale media alleen tot negatieve effecten leidt. Binnen het snel veranderende socialemedialandschap is echter nog veel kennis te winnen over wat mensen precies aanzet tot het delen van persoonlijke informatie op de verschillende socialemediaplatformen, en de mogelijke gevolgen daarvan.

Het doel van dit proefschrift is om bij te dragen aan deze kennis, en een beter perspectief te krijgen op zelfexpressie in de hedendaagse digitale cultuur. Twee belangrijke tekortkomingen komen naar voren in de literatuur over sociale media. Ten eerste hebben veel studies gebruik gemaakt van brede conceptualisaties van expressief gedrag op sociale media en de voorspellers hiervan, wat kennis over meer specifieke gedragspatronen in de weg staat. Ten tweede worden sociale media doorgaans behandeld als een eenheid. Daardoor wordt de mogelijkheid dat patronen van zelfexpressie en potentiële effecten kunnen variëren tussen socialemediaplatformen grotendeels over het hoofd gezien.

Naar aanleiding van deze tekortkomingen richtte dit proefschrift zich specifiek op de uiting van emotie en identiteit op sociale media, en trachtte het een beter beeld te schetsen over welke factoren voorspellend zijn voor, of mogelijk beïnvloed worden door, deze specifieke zelf-expressieve gedragingen. Mogelijke verschillen tussen platformen zijn hierbij ook onderzocht door verschillende populaire media met elkaar te vergelijken (Facebook, Twitter, Instagram, en WhatsApp) als ook te kijken naar de karakteriserende eigenschappen van deze platformen (privé versus publieke sociale contexten). Het eerste deel van dit proefschrift richtte zich op wat mensen aanspoort om met regelmaat emotionele berichten op sociale media te delen door te kijken naar verschillen in sociale normen en persoonlijkheidseigenschappen. Het tweede deel van dit proefschrift richtte zich op de mogelijke gevolgen van het delen van persoonlijke berichten voor de

gebruiker zelf, en draagt bij aan een groeiende onderzoekslijn naar zelfeffecten van sociale media. In het bijzonder is er gekeken naar de potentiële gevolgen van emotie-expressie op de emoties van gebruikers onderzocht, evenals de mogelijke effecten van selectieve identiteitsuitingen op hoe gebruikers zichzelf achteraf beoordelen.

Voorspellers van Zelfexpressie op Sociale Media

Mensen verfraaien doorgaans hun zelfpresentaties op sociale media, wat mogelijk wordt gemaakt door de mate van controle die sociale media bieden. Hoewel de verhoogde controle over zelfexpressie online kan leiden tot ontremming – doorschieten in het delen van negatieve of veel te emotionele berichten – hebben onderzoekers aangegeven dat het delen van positieve gevoelens en ervaringen de norm is. Mensen willen graag een positieve indruk achterlaten, en delen daarom eerder de positieve dan de negatieve informatie over zichzelf. Om deze hang naar positieve zelfpresentatie empirisch te onderzoeken, ging het tweede hoofdstuk in op de heersende sociale normen van emotie-uitingen op de vier socialemediaplatformen. De bevindingen laten zien dat uitingen van vreugde en trots in het algemeen geschikter worden gevonden om te delen dan uitingen van verdriet, woede, teleurstelling, en zorgen. De heersende sociale normen blijken echter te verschillen tussen platformen. Uitingen van negatieve emoties worden beoordeeld als het geschiktst voor WhatsApp, gevolgd door Facebook, Twitter, en Instagram. Voor positieve emotie-expressie blijkt WhatsApp ook de beste keuze, gevolgd door Instagram, Facebook, en Twitter. Al met al geeft elk platform aanleiding tot een eigen set heersende sociale normen.

Om verder inzicht te krijgen in de rol van sociale normen in zelf-expressief gedrag op publieke sociale media, is in hoofdstuk drie gekeken of deze normen de frequentie kunnen voorspellen waarmee gebruikers hun emoties uiten. Sociale normen blijken een invloedrijke factor te zijn in hoe vaak gebruikers specifieke emoties uiten op sociale media. De invloed van sociale normen werd daarbij ook onderzocht in relatie tot sociale persoonlijkheidseigenschappen (behoefte aan populariteit, impulsiviteit, sociale angst, zelf-monitoring, en narcisme). Dit bracht

verder aan het licht dat hoe vaak gebruikers positieve of negatieve emoties uiten afhankelijk is van (combinaties van) individuele verschillen. Impulsieve individuen blijken bijvoorbeeld vaker geneigd om negatieve emoties op sociale media te delen, ongeacht eventuele percepties over de geschiktheid om dit te doen. Narcistische en sociaal angstige individuen drukken zich ook vaker negatief uit op platforms zoals Facebook, Twitter, en Instagram, omdat zij dergelijke negatieve emotie-uitingen juist als gepast beschouwen. Daarentegen blijken zelf-monitorende personen, met name degenen die bewuster hun zelfpresentaties aanpassen aan sociale situaties, juist minder geneigd om negatieve emoties te delen via sociale media. Positieve emotie-uitingen worden door vrijwel iedereen als gepast beschouwt en worden daarmee ook het vaakst gedeeld.

Gevolgen van Zelfexpressie op Sociale Media

De selectieve manier waarop socialemediagebruikers zich kunnen presenteren roept vragen op over de mogelijke positieve of nadelige gevolgen voor die gebruikers. Een nieuw onderzoeksveld naar zelfeffecten is hierbij ontstaan met aandacht voor de potentiële effecten van online zelfexpressie op de cognitie, emoties, overtuigingen, en gedrag van de afzender, in plaats van de ontvanger van berichten. Om een duidelijker beeld te krijgen van de mate waarin zelfeffecten zich kunnen voordoen op sociale media, is in hoofdstuk vier onderzocht of het delen van positieve of negatieve emoties nadien de intensiteit van deze emoties kan beïnvloeden. Over het algemeen verhogen positieve emotie-uitingen de positieve emoties na het posten, terwijl negatieve emoties juist verminderen wanneer ze worden gedeeld op sociale media. Het delen van negatieve emoties in besloten sociale media zoals WhatsApp vermindert die ervaren negatieve emoties nog verder ten opzichte van het delen daarvan op publieke sociale media (zoals Facebook, Twitter, en Instagram). Na een positieve emotie-expressie voelen gebruikers zich altijd beter, onafhankelijk van het medium waarop zij hun vreugde, trotse gevoelens en ervaringen delen.

Uit eerdere onderzoeken naar selectieve zelfpresentatie op sociale media is gebleken dat dit tot veranderingen in het zelfbeeld kan leiden. Individuen die zichzelf

online als extravert presenteren gaan zich daarna als extravert zien. Met name het openbaar uiten van identiteit zou dit effect vergroten, terwijl privé-expressies niet tot dergelijke veranderingen zouden leiden. In hoofdstuk vijf is voortgebouwd op dit idee van zelfbeeldverandering als gevolg van zelfexpressie op sociale media, door te kijken of, en zo ja hoe, publieke en semipublieke uitingen het zelfbeeld veranderen. Hierbij werd ook onderzocht of het actief kunnen aanpassen van de openbaarheid van berichten, een belangrijke eigenschap binnen sociale media, invloed heeft op deze mogelijke zelfbeeldverandering. In een experiment werden deelnemers gevraagd om een introverte of extraverte tekst te schrijven, en deze te delen in een openbare of semi-openbare setting, of een setting waarin deelnemers zelf de zichtbaarheid van hun bericht konden aanpassen. De resultaten kunnen het idee van een verandering in het zelfbeeld door online zelfexpressie echter niet bevestigen; individuen pasten hun zelfconcept niet aan in overeenstemming met het persoonlijkheidskenmerk dat hen werd gevraagd te presenteren.

Conclusies en Implicaties

Dit proefschrift levert twee bijdragen aan zowel de wetenschappelijk literatuur als de publieke discussies rondom zelf-expressief gedrag op sociale media. Ten eerste beïnvloedt de mate waarin individuen hun sociale omgeving waarnemen de manier waarop mensen zich uitdrukken op sociale media. Het feit dat gebruikers over het algemeen het delen van positieve gevoelens en ervaringen meer geschikt vinden dan negatieve, toont aan dat mensen voornamelijk de rooskleurige kanten van hun leven willen laten zien. Dit betekent echter niet dat alle gebruikers van sociale media hun berichten in soortgelijke mate verfraaien.

Wanneer individuen minder geneigd zijn om de sociale gevolgen van hun gedrag te beoordelen of meer moeite hebben met het bepalen van sociale regels, delen zij vaker hun negatieve emoties op openbare sociale mediaplatforms zoals Facebook, Twitter, en Instagram. Gebruikers met een hoger bewustzijn van sociale situaties en gevolgen lijken daarentegen voornamelijk de aangename momenten te delen, en vermijden juist het delen van negatieve of onaangename gevoelens en ervaringen. Deze bevindingen stellen sociale normen verder vast als een

zinnvolle voorspeller van zelf-expressief gedrag. Het is daarmee van belang voor toekomstig onderzoek om rekening te houden met de invloed van sociale normen in combinatie met andere individuele verschillen, wat verder kan bijdragen aan een meer gebalanceerd perspectief op zelf-expressief gedrag online.

Ten tweede blijkt uit dit proefschrift dat de potentiële gevolgen van zelfexpressie afhankelijk zijn van het geselecteerde platform, en de private of publieke aspecten. Of mensen nou hun vreugde en trots delen, of dat ze hun verdriet, boosheid, teleurstelling of bezorgdheid uitdrukken – het uiten van gevoelens op sociale media zorgt ervoor dat ze zich erna beter voelen. Emoties delen via besloten socialemediaplatformen zoals WhatsApp lijkt zelfs nog gunstiger, vooral voor het delen van negatieve emoties; je emoties uiten in een privéomgeving zorgt ervoor dat je je beter voelt dan wanneer je dit bijvoorbeeld doet op Facebook, Twitter, of Instagram. Bovendien brengen openbare of semi-openbare instellingen voor sociale media geen effecten van zelfbeeldverandering teweeg. Hoewel de resultaten dergelijke effecten niet weerleggen, suggereren ze dat *wie* een post ziet, uiteindelijk belangrijker kan zijn in het oproepen van effecten dan alleen het publieke aspect.

Een verklaring voor de voordelige gevolgen van zelfexpressie op sociale media kan liggen in de sociale feedback die gebruikers via sociale media krijgen of verwachten. Toekomstig onderzoek zou verder de rol van sociale feedback kunnen onderzoeken binnen het ontstaan van zelfeffecten online, met name in relatie tot de vele mogelijkheden voor zelfexpressie die sociale media tegenwoordig bieden. De bevindingen in dit proefschrift, vooral met betrekking tot de individuele verschillen en platformverschillen die zijn onderzocht, bieden hiervoor bruikbare aanwijzingen en kunnen bijdragen aan een completer beeld van wanneer en hoe dergelijke zelfeffecten kunnen optreden in de hedendaagse digitale cultuur.

AUTHOR CONTRIBUTIONS

Authors

- SW – Sophie F. Waterloo
- JP – Jochen Peter
- PV – Patti M. Valkenburg
- SB – Susanne E. Baumgartner

Chapter 2

Norms of Online Expressions of Emotion:
Comparing Facebook, Twitter, Instagram, and WhatsApp

Conceptualization: all authors. Methodology: all authors. Data acquisition: SW. Data analysis: SW. Writing (original draft preparation): SW. Writing (reviews & editing): all authors. Visualization: SW.

Chapter 3

Predictors of Emotional Expressivity on Social Media: The Role of Personality Traits and Social Norms

Conceptualization: all authors. Methodology: all authors. Data acquisition: SW. Data analysis: SW. Writing (original draft preparation): SW. Writing (reviews & editing): all authors. Visualization: SW.

Chapter 4

Emotional Outcomes of Sharing Emotions Online: Feeling Better or Feeling Worse

Conceptualization: all authors. Methodology: all authors. Data acquisition: SW. Data analysis: SW. Writing (original draft preparation): SW. Writing (reviews & editing): all authors. Visualization: SW.

Chapter 5

Identity Expression and Self-Concept Change Online: The Impact of Publicness and Customization

Conceptualization: SW & JP (with additional help from D.A. de Vries). Methodology: SW & JP. Data acquisition: SW. Data analysis: SW. Writing (original draft preparation): SW. Writing (reviews & editing): JP. Visualization: SW. All authors read and approved the final manuscript.

DANKWOORD

Drie jaar lang heb ik me verdiept in social media en alles wat daarmee te maken heeft. Nu 100 denkrimpels rijker, en inmiddels vierkante ogen, is eindelijk het eindresultaat daar. Maar dit heb ik uiteraard niet in mijn eentje voor elkaar gekregen. Een hoop mensen hebben mij hierin gesteund in de afgelopen drie jaar, die ik hierbij graag wil bedanken.

Allereerst wil ik graag mijn (co)promotoren bedanken: Jochen, Patti, en Susanne. Jochen, bedankt voor al je goede raad en je constructieve feedback waarmee ik mezelf flink heb kunnen ontwikkelen in de afgelopen jaren. Ik dook soms iets te diep in de literatuur, maar je wist mij altijd weer op het goede spoor te brengen. Maar vooral ook dank voor je enthousiasme en dat ik altijd kon aankloppen voor advies. Patti, ik heb veel kunnen leren van je expertise, als ook van de motiverende en inspirerende brainstormsessies waarmee we de artikelen naar een hoger level konden tillen. Bedankt voor de fijne begeleiding! En uiteraard ook Susanne, bedankt voor je kritische blik en de hulp met analyses.

Daarnaast wil ik de commissieleden bedanken voor hun bereidheid plaats te nemen in mijn promotiecommissie, en voor het lezen en beoordelen van mijn proefschrift.

Ik wil ook graag ASCoR en CcaM bedanken voor de ondersteuning en fijne leer- en werkomgeving. Also thanks to ASCoR for making it possible for me to go on a

research visit to the Department of Communication Arts at the University of Wisconsin-Madison, for which I especially wish to thank Catalina, Mina, Marie-Louise, Andy, Emily and Irene for welcoming me, and of course for involving me in your research and teaching.

Als PhD sta je er niet alleen voor binnen ASCoR. Om te beginnen wil ik iedereen met wie ik in (verschillende) PhD Clubs heb gezeten bedanken: bedankt voor alle feedback op mijn artikelen en de altijd fijne uitwisseling van ideeën. En uiteraard ook alle collega's binnen Youth & Media Entertainment wil ik bedanken voor de altijd gezellige sfeer op de 10de verdieping in de afgelopen drie jaar. Met name alle 'Y&ME meisjes' (Karin, Dian, Annemarie, Maria, Sanne O, Sanne N, Marthe, Chiara, en Caroline): bedankt voor alle gezelligheid, adviezen, en leuke borrels/sinterkerst avonden. Maar in het bijzonder Marleen, Amber, Winneke, en Francette, met wie ik de meeste tijd heb doorgebracht in C10.19, de PhD kamer. Ik heb zoveel aan jullie gehad, zowel voor support, inhoudelijke adviezen, en motivatie, als ook voor de nodige afleiding met alle spelletjes en champagne.

Tijdens mijn promotie sta ik er ook niet alleen voor. Amber, mijn stunt-double, heel erg bedankt voor het mede-organiseren van mijn promotiedag; Je bent een topper! Jeroen, je was al mijn bachelor én master scriptie begeleider, en eigenlijk ben je ook mijn mentor tijdens dit traject geweest. Bedankt voor je geloof in mij als onderzoeker, voor dat je mij altijd motiveerde voor conferenties, en voor je morele steun wanneer ik weer eens ergens nerveus voor was. Maar vooral dat je altijd bereid was om mij te helpen met wat dan ook, en dat ik altijd bij je langs kon voor advies. En natuurlijk bedankt dat je mijn paranimf wil zijn!

En dan mijn andere paranimf: Francette, hoe is het mogelijk. Het is ons gelukt, en hoe. We hebben het vaker al tegen elkaar gezegd, maar gewoon om het op papier te hebben staan: "zonder jou had ik dit niet overleefd". Van begin tot eindsprint hebben we het samen meegemaakt, en ik had me geen beter maatje kunnen wensen. Zoveel avonturen hebben we samen beleefd, onder andere in Japan, San Diego, en niet te vergeten onze Brabant-sprints. Maar vooral: wat hebben we veel gelachen in die drie jaar. Oneindig veel dank voor de inspirerende levensmotto's die ik van je kon overnemen, je relativerende en wijze woorden tijdens onze breaks, en natuurlijk ook voor je ICT hulp ;). Je bent een held!

Maar ook buiten ASCoR hebben veel mensen mij bijgestaan. Niklas: thanks for your support during my first year, and of course for helping me with data collection for my first 'real' study. But more importantly, I've very much valued our discussions on statistics and academia. Nick, a.k.a. Eddy Davis: thank you for a great time during my research visit in Madison, and for keeping me sane with your weirdness during and after. And Ray: thank you for your continuous support, advice, and for keeping me grounded; you're such a good friend even after all these years.

Uiteraard had ik deze dissertatie niet kunnen schrijven zonder de afleiding die mijn liefste en leukste vriendinnetjes mij hebben kunnen bieden; al zijn jullie zelf misschien niet bewust van hoe belangrijk dit uiteindelijk is geweest voor het boek wat jullie nu in handen hebben.

Carlijn, we zijn al zo lang vriendinnen. Je kent mij door en door, en weet mij altijd weer uit mijn comfort zone te halen en te motiveren, zelfs op afstand (i.e., argentinie), wat mij ontzettend heeft geholpen. Mimi, onze dinner nights zijn altijd een verlichting: jij kan mij altijd aan het lachen krijgen. Je bent een schat, en ik weet dat ik altijd op jou kan rekenen. Hannah, mijn eerste echte cw buddy! Ik ben net wat langer blijven hangen dan jij, maar uiteindelijk met niemand anders zoveel cw-gerelateerde gesprekken gehad. Onze koffie-dates inspireren mij altijd. En uiteraard bedankt dat ik van jouw schrijf-skills gebruik mocht maken in de laatste weken. Ijja, ik kijk altijd uit naar onze poco loco avondjes (al zijn we sporadisch wat avontuurlijker): met niemand anders kan ik zoveel uiteenlopende gesprekken op één avond voeren. Maar vooral bedankt dat ik altijd bij je terecht kan voor wat dan ook, dat waardeer ik enorm.

Mijn 'Fantastic Four' genoten: Emeline, Violet, Nina. Jullie hebben mij de zeer noodzakelijke afleiding gegeven op vrijwel wekelijkse basis. Onze avondjes zijn altijd gezellig, maar ook vol goede gesprekken en adviezen. Nina, dank voor alle (late) avondjes (samen met Gitte ook) en avonturen waarmee ik even mn dissertatie kon vergeten en compleet kon opgaan in het moment. Ik kan altijd m'n ei bij je kwijt, en heb daarnaast ook veel gehad aan je social media user perspectief. Eem, jouw positieve energie is oneindig! Je zorgt altijd voor het benodigde perspectief, en motiveert mij altijd net een stapje verder te denken. Vio, onze spontane film-dates, biertjes, en koffietjes maken mij altijd blij. Maar vooral je luisterende oor heeft mij

ontzettend geholpen: je weet mij altijd weer gerust te stellen en mij nieuwe ideeën te geven.

Als laatste wil ik mijn familie bedanken, de mensen die al jaren aan mij vast zitten, en dit alles nog het meest mogelijk hebben gemaakt. Saar, je bent voor mij een onuitputtelijke bron van support. Ik weet dat ik altijd bij jou terecht kan als ik een boost in zelfvertrouwen nodig heb. En tegelijk geef je mij de ruimte die je weet die ik nodig heb. Je bent de liefste zus die ik me wensen kan. Mam en Pap, zonder jullie was mij dit niet gelukt. Jullie hebben altijd achter mij gestaan in mijn academische bestaan, al vanaf het moment dat ik het advies kreeg naar een speciale school te moeten ;), tot aan de laatste letter van mijn dissertatie. Jullie hebben mij altijd alle vrijheid gegeven om mezelf hierbinnen te ontwikkelen, en mij geleerd er gewoon voor te gaan. Maar nog belangrijker: ik ben thuis altijd welkom, en alleen dat al wetende brengt mij ontzettend veel rust.

En dan rest mij nog het bedanken van de liefde van mijn leven: Flo. Mijn inspiratie, mijn popje, mijn hart en mijn ziel. Als ik ergens mee zit (of zat), denk (en dacht) ik altijd aan jou, en realiseer(de) ik me dat alles ook eigenlijk maar onzin is. Je geeft me de energie die ik nodig heb, zonder dat je daar zelf enig besef van hebt ♥.

ABOUT THE AUTHOR

Sophie Waterloo (July 22, 1989) started her academic career as a bachelor student of Communication Science at the University of Amsterdam. After graduating in 2012, she continued her studies in the master program New Media and Digital Culture within the Humanities department at the University of Amsterdam. Her master thesis focused on the sharing practices of eating disorder related content on Tumblr. During this time, she also worked as a research assistant at the Digital Methods Initiative (2013-2014), and further pursued a two-year research master program in Communication Science at the same university. For her second master thesis she researched the potential causes and consequences of pathological gaming among adolescents. After obtaining her master degrees in 2014 (MA, MSc cum laude), she started as a PhD candidate at the Amsterdam School of Communication Research (ASCoR), at the University of Amsterdam. Under the supervision of prof. dr. Jochen Peter, prof. dr. Patti Valkenburg, and dr. Susanne Baumgartner, she conducted the research described in this dissertation. During her 3-year PhD project she attended the Communication Arts department at the University of Wisconsin-Madison as a visiting scholar in 2016. She currently works as a researcher at Stichting KijkOnderzoek, the Dutch television and online video audience measurement service.